

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-101/17-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Lidije Vukičević, članica vijeća, te sudske savjetnice Marijane Čuk Kostrec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Društva za zaštitu i unaprjeđenje M. „M.“ iz S., koje zastupa predsjednik S. M., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske Zagreb, Jurišićeva 19, radi šutnje uprave, u sjednici vijeća održanoj dana 6. srpnja 2017.

r i j e š i o j e

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Tužitelj je ovom Sudu 18. svibnja 2017. poštom preporučeno podnio tužbu u kojoj navodi kako je 29. kolovoza 2016. službeniku za informiranje Grada S. podnio zahtjev za pristup informacijama, a s obzirom da informaciju nije dobio podnio je tuženiku žalbu zbog šutnje uprave. 2. prosinca 2016. zaprimio je zaključak tuženika od 26. listopada 2016. donesen u povodu njegove žalbe, kojim se Gradu S. naređuje da u roku od 8 dana riješi zahtjev za pravo na pristup informacijama. Ističe kako je 14. travnja 2017. obavijestio tuženika da nije zaprimio traženu informaciju te zaključuje kako tuženik u roku nije riješio njegovu žalbu i zahtijeva od Suda da mu omogući pristup presliku ovjerene topografske karte park šume M. u mjerilu 1:1000 u granicama utvrđenim rješenjem od 29. prosinca 1988. („Službeni glasnik Gradske zajednice općina Split“, 35/88.) i naredi tuženiku da mu u roku od 30 dana od dostave presude dostavi tražene informacije.

Sukladno odredbi članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., dalje: ZUS) predmet upravnog spora je ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti pravni lijek.

Prema odredbi članka 3. stavka 1. točke 3. ZUS-a predmet upravnog spora je i ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke odnosno da postupi prema propisu.

Iz navedenih odredbi slijedi kako se tužbenim zahtjevom u upravnom sporu može zahtijevati

poništanje pojedinačne odluke javnopravnog tijela protiv koje stranka više nema mogućnosti izjaviti redoviti pravni lijek u upravnom postupku (članak 22. stavak 2. točka 1. ZUS-a), što znači da bi u konkretnom slučaju predmet upravnog spora mogla biti ocjena zakonitosti odluke tuženika, KLASA: UP/II-008-07/16-01/555, URBROJ: 401-01/02-16-01 od 26. listopada 2016., kojom je tuženik odlučio o tužiteljevoj žalbi, pod uvjetom da je tužba podnesena u roku od 30 dana od dostave te odluke (članak 24. stavak 1. ZUS-a).

Tužbom se, osim toga, može zahtijevati donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku (članak 22. stavak 2. točka 2. ZUS-a u vezi s odredbom članka 3. stavka 1. točke 3. ZUS-a), što, budući da je kao tuženik u konkretnom slučaju označeno drugostupanjsko tijelo, znači da bi se moglo raditi o nerješavanju žalbe podnesene zbog nerješavanja zahtjeva za pravo na pristup informacijama. Žalba tužitelja je međutim riješena naprijed navedenom odlukom tuženika.

U slučaju podnošenja tužbe zbog tzv. dvostruke šutnje uprave (i prvostupanjskog i drugostupanjskog tijela), sve procesne pretpostavke za rješavanje tužbe moraju biti postupno ispunjene u trenutku njezinog podnošenja. To znači da u slučaju šutnje tijela kojem je podnesen zahtjev za pravo na pristup informacijama, stranka prije podnošenja tužbe Sudu treba podnijeti žalbu drugostupanjskom tijelu (članak 25. stavak 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, „Narodne novine“ 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) pa i u slučaju kada o zahtjevu nije riješeno nakon što je tuženik već ranije pojedinačnom odlukom naredio rješavanje zahtjeva. Nadalje u slučaju nerješavanja žalbe, tužba se podnosi najranije 8 dana nakon proteka propisanog roka za rješavanje žalbe (članak 24. stavak 2. ZUS-a u vezi s člankom 25. stavkom 3. ZPPI-a). Tužba koja je podnesena prije nego što je stranka iskoristila sve zakonom propisane pravne lijekove, smatra se prijevremeno podnesenom te ju Sud treba odbaciti (članak 30. stavak 1. točka 1. ZUS-a).

Iz podnesene tužbe, a s obzirom na označenog tuženika, nije jasno zahtijeva li se njome ocjena zakonitosti pojedinačne odluke tuženika od 26. listopada 2016. (kojom je riješena žalba) ili se zahtijeva pravna zaštita zbog nerješavanja zahtjeva od strane prvostupanjskog tijela (u kom slučaju tužitelj treba dokazati da su ispunjene sve naprijed navedene procesne pretpostavke za vođenje upravnog spora zbog dvostruke šutnje uprave). Stoga je Sud na temelju odredbe članka 29. stavka 1. ZUS-a, rješenjem poslovni broj: UsII-101/17-2 od 22. svibnja 2017. pozvao tužitelja u roku od osam dana da otkloni nedostatke tužbe, jer su takvi da sprječavaju rad Suda.

Rješenje Suda tužitelju je uredno dostavljeno 30. svibnja 2017., ali u ostavljenom roku nije otklonio nedostatke tužbe. Kako je riječ o nedostacima koji su takvi da sprečavaju rad Suda, na temelju odredbe članka 29. stavka 2. ZUS-a riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu 6. srpnja 2017.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.